

॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अभिमन्योर्विनाशेनससंधेयः कथंमया ॥ कथंचराजाभुक्तेमां पृथिवीं सागरां वरां ॥ २२ ॥ पांडवानां प्रसादेन भोक्ष्ये राज्यमहं कथं ॥ उपर्युपरिराज्ञां वैज्वलि
त्वाभास्करोयथा ॥ २३ ॥ युधिष्ठिरं कथं पश्चादनुयास्यामि दासवत् ॥ कथं भुक्त्वा स्वयं भोगान्दत्त्वा दायांश्च पुष्कलान् ॥ २४ ॥ कृपणं वर्तयिष्यामि कृपणैः सह
जीविकां ॥ नाभ्यसूयामि ते वाक्यमुक्तं स्निग्धं हितं त्वया ॥ २५ ॥ न तु संधिमहं मन्ये प्राप्तकालं कथंचन ॥ सुनीतमनुपश्यामि सुयुद्धेन परंतप ॥ २६ ॥ नायं क्लीबयितुं
कालः संयोद्धुं काल एव नः ॥ इष्टं मे बहुभिर्यज्ञैर्दत्ता विप्रेषु दक्षिणाः ॥ २७ ॥ प्राप्ताः कामाः श्रुता वेदाः शत्रूणां मूर्ध्नि च स्थितं ॥ भृत्या मे सुभृतास्ता तदीनश्चाभ्युद्धृतो ज
नः ॥ २८ ॥ नोत्सहेऽद्य द्विजश्रेष्ठ पांडवान्वक्तुमीदृशं ॥ जितानि परराष्ट्राणि स्वराष्ट्रमनुपालितं ॥ २९ ॥ भुक्त्वाश्च विविधा भोगास्त्रिवर्गः सेवितो मया ॥ पितॄणां गत
मानृण्यं क्षत्रधर्मस्य चोभयोः ॥ ३० ॥ न ध्रुवं सुखमस्तीति कुतो राष्ट्रं कुतो यशः ॥ इह कीर्त्तिर्विधातव्या सा च युद्धेन नान्यथा ॥ ३१ ॥ गृहे यत्क्षत्रियस्यापि निधनं
तद्विगर्हितं ॥ अधर्मः सुमहानेष यच्छ्रय्यामरणं गृहे ॥ ३२ ॥ अरण्ये यो विमुच्येत संग्रामे वा तनुं नरः ॥ क्रतूनां हृत्य महतो महिमानं स गच्छति ॥ ३३ ॥ कृपणं वि
लपन्नात्तो जरयाभिपरिप्लुतः ॥ म्रियते रुदतां मध्ये ज्ञातीनां न स पूरुषः ॥ ३४ ॥ त्यक्त्वा तु विविधान् भोगान्प्राप्तानां परमां गतिं ॥ अपीदानीं सुयुद्धेन गच्छेयं यत्सलो
कतां ॥ ३५ ॥ शूराणामार्यवृत्तानां संग्रामेष्वनिवर्त्तिनां ॥ धीमतां सत्यसंधानां सर्वेषां क्रतुयाजिनां ॥ ३६ ॥ शस्त्रावभृथपूतानां ध्रुवं वासस्त्रिविष्टपे ॥ मुदानूनं
प्रपश्यंतियुद्धे त्वप्सरसांगणाः ॥ ३७ ॥ पश्यंति नूनं पितरः पूजितान्सुरसंसदि ॥ अप्सरोभिः परिवृता न्मोदमानांस्त्रिविष्टपे ॥ ३८ ॥ पंथानममरैर्यातं शूरैश्चैवानि
वर्त्तिभिः ॥ अपितत्संगतं मार्गं वयमध्यारुहेमहि ॥ ३९ ॥ पितामहेन वृद्धेन तथाचार्येण धीमता ॥ जयद्रथेन कर्णेन तथा दुःशासनेन च ॥ ४० ॥ घटमानामदर्थं
स्मिन्नुताः शूरा जनाधिपाः ॥ शेरते लोहिताक्तांगाः संग्रामेशरविक्षताः ॥ ४१ ॥ उत्तमास्त्रविदः शूरा यथोक्तक्रतुयाजिनः ॥ त्यक्त्वा प्राणान्यथान्यायमिन्द्रसद्यसु
धिष्ठिताः ॥ ४२ ॥ तैः स्वयं रचितो मार्गो दुर्गमो हि पुनर्भवेत् ॥ संपतद्भिर्महावेगैर्यास्यद्भिरिह सद्गतिं ॥ ४३ ॥ ये मदर्थे हताः शूरास्तेषां क्रतुमनुस्मरन् ॥ क्रणंतत्प्रतियुं
जानो न राज्ये मन आदधे ॥ ४४ ॥ घातयित्वा वयस्यांश्च भ्रातॄन्थपितामहान् ॥ जीवितं यदिरक्षेयं लोको मां गर्हयेत् ध्रुवं ॥ ४५ ॥ कीदृशं च भवेद्राज्यं मम हीनस्य बंधु
भिः ॥ सखिभिश्च विशेषेण प्रणिपत्य च पांडवं ॥ ४६ ॥ सोहमेतादृशं कृत्वा जगतोऽस्य पराभवं ॥ सुयुद्धेन ततः स्वर्गं प्राप्स्यामि न तदन्यथा ॥ ४७ ॥